

ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ. ਪੀ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਸ. ਬੇਦੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗਿਆ ਵਤੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਆਮ ਪਬਲਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1150 ਆਫ 1985

2 ਫਰਵਰੀ 1994

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925— ਧਾਰਾ 58, ਅਤੇ 63— ਵਸੀਅਤ— ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ— ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅਮਲ— ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਸਬੂਤ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ:

- (a) ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- (b) ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (c) ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:

- (a) ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਦਿਮਾਗ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- (b) ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ;
- (c) ਨੂੰ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਅਤੇ 68 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚਿਪਕਦਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ;
- (d) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ 'ਤੇ ਹੈ;
- (e) ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;
- (f) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ; ਅਤੇ

(g) ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
(ਪੈਰਾ 19) ਆਰ ਕੇ ਫਿੱਬਰ, ਆਨੰਦ ਫਿੱਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਕੀਲ ਮਿਸ ਰਤਨ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਐਸ.ਕੇ. ਗੋਇਲ, ਐਸ.ਬੀ. ਗੋਇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰਪੀ ਸੇਠੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 25 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 278 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਜ਼ਲਪੈਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 19 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤਨੀਆਂ, ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਧੀਆਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗਿਆ ਵਤੀ ਜੈਨ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਪਈ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਮਾਇਆ ਵਤੀ ਜੈਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸੈਡੇਟਿਵ ਡਰੱਗਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਭਾਗਿਆਵਤੀ ਜੈਨ, ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਦੂਸਰੀ ਪਤਨੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

1. ਕੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
2. ਕੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਦੋ ਸਮਝੌਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ.
3. -ਰਾਹਤ।"

(2) ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ

ਬੀ.ਐਨ. ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਭਾਗਿਆਵਤੀ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(3) ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਾ. ਨਰੇਸ਼ ਕੰਸਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਰੀ ਪਾਲ ਸਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਕਮ ਚੰਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਕੇ ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੀਤਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਰਡਬਲਿਊਜ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥ⑧ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਡੀਸਿਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ, §6f ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ। ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ:

- (a) ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
- (b) ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:
ਅਤੇ
- (c) ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮਲ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਭਾਵ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਅੱਸੂਰ ਵਾਂਗ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਰੋਮ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਵਿਜੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਸ ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਗਿਆ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜੇ ਕੋਈ. ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੰਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉਪਨਾਮ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਾਧੇ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

Smt. Bhagya Wati Jain and others v. General Public and 5 others (R. p. Sethi, J.)

ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਰੁਚੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਖੜਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਕੇ ਕਾਰਪਰੇਸਨਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਹੁਣ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਹਿਯਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਆਦ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਟੈਸਟਾ ਟੋਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਸੀਦ , ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(7) ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਆਇੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਥਿਮਾਜੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 67 ਅਤੇ 68। ਇਸਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਾਗੈਂਡਿੰਗ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਚਿਪਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 443.

ਲੋੜੀਂਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਬਦਲਵੇਂ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ

ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਝਵਾਨ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਸ਼ਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਲਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ) ਪੁਸ਼ਤਾਵਕ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ 'ਸਹੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, (ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਸਥਿਰ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਤਾਵਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਸ਼ਤਾਵਕ 'ਤੇ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, "ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।" ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਲਜ਼ ਪ੍ਰੋ-ਨੋਇਮਡੋਡ ਮਾਵ - ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਈਪੀ «ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ

ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਰੁਪਿੰਡਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਲਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਲਚਕੀਲਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਵਾਈਲ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਮਨ ਤੋਂ ਉਕਤ ਸੰਦੇਹ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਜਰ ਟੀ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੂ ਪਾਰੇਕ ਦੁਆਰਾ *ਹਰਮੇਸ ਬਨਾਮ ਹਾਇ :ਕਸਨ*, 50 ਕੈਲ. WN 895 : (AIR 1916 PC 150)" ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ \ ਰਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਦੇਹਵਾਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ। ਉਹ ਜੱਜ ਤੋਂ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੋਲ ਅਤੇ ਅਭੁੱਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਚੌਕਸ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(9) ਐਚ ਅਤੇ ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਦੇ ਕੇਸ 3 (ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੂਬੋਧ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ (2) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ), ਉਚਿਤ ਫਾਂਸੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ। ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ: -

" ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

(2) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 529.

ਸੈਕਸ਼ਨ 63, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ, ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸਮਰਥਕ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਇਸਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ੱਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(10) ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਤਿਆਨੀ ਪੂਰਨਿਮਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਖਗੋਂਦਰ ਨਰਵਨ ਦੇਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 567

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਰਾਮਬਕਸ ਬਨਾਮ ਚੰਪਾਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)' ਵਿਚ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

Smt. Bhagya Wati Jain and others v. General Public and 307
others (R. p. Sethi, J.)

ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ। . ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(11) ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਐਚ. ਵੇਰਕਾਟਾਚਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮਿਆਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਰ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਬਿਮਾਜੰਮਾ, (1959) ਸਪਲ. (1) SCR 426=(AIR 1959 SC 443)। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖੇ: -

1. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਗਣਿਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।
2. ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਜਿਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।
3. ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

(4) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1965 SC 354.

(5) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 74.

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ- ਪਾਉਂਡਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4. ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਦਸਤਖਤ, ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ.
5. ਇਹ ਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਫਾਂਸੀ- ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- fi. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ”

(12) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਾਉਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ, ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਹਾਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ੀਮਤੀ ਚੂਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)।

“ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਈਲਸ ਜੇ., ਸਵਿਨਫੋਨ ਬਨਾਮ ਸਵਿਨਫੋਨ (7) ਵਿੱਚ ਸਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਡਿਸ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ : -

"ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(6) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 397.

(7) (1858) 175 ER 862 (E) ਪੰਨਾ 866 ਤੇ.

ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਇੱਛਾ, ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕੰਮ।

ਫੈਕਲਟੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਝ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ, ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ. ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਨ, ਸਾਕਟ 'ਤੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਉਹ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਏਜੰਟ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਕਸਰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਸਮਝ ਦੀ ਡਿਗਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਸਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਮਝ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਮ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ; ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ.

'ਹੈਨਕੂਡ ਬਨਾਮ ਬੇਕਰ' (8) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ, ਕੈਟਰਬਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਗੇਟਿਵ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: -

“ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਰੀਖਿਆਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਮਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਅਵੈਧ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

(18) (1840) 3 MOO, PC 282 (G).

ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਬੋਕਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧ ਕੌਣ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ।

(4) ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਧਨ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। . ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਜੇਕਰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਹੈ।

ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ । ਹੋਰ (9), ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਟਰਾਕਟ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕਨ ਟੈਸਟਿੰਗ ਨਾਰਟ ਬ੍ਰਾਈਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕ੍ਰੀਏਟਾਈਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ: -

- (a) ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮਾਨਸਿਕ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ;
- (b) ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;
- (c) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਤੇ 68 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ। - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚਿਪਕਦਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ;
- (d) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ 'ਤੇ ਹੈ;
- (e) ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;
- (f) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ
- (g) ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(120) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1983 ਅਤੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 1983 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਪਰਨਾਮਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ

ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 23 ਜੁਲਾਈ, 1983 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮਾਇਆ ਵਤੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗਿਆ ਵਤੀ ਜੈਨ ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਡ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਕਾ. P1 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਗਿਆ ਵਤੀ ਜੈਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 'ਉਸ ਨੇ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ. P1 ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ। ਦੁਬਾਰਾ ਸਬੰਧਿਤ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਸਿੱਖੀ; 1 ਸਿੰਗਲ? ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ: ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹ ਅਵਰ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। , PW 3. ਕਥਿਤ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਆਲੋਚਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ 100 ਰੁਪਏ ਫੀਸ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਤਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੇਮ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ PWs ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ.. ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਸ ਦੀ ਟੈਸਟੀ ਮਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਈ.ਐਨ.ਵੀ. ਓਬੋਵ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਇੱਕ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਗਵਾਹ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂਰਨੋਸਿਕ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ^

ਰੁਪਏ ਦਾ 100 ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੰਗੇ ਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਸੀਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਜੋ ਕਿ ਆਤਮ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। -ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਨੰਬਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। 10.30 ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ ਸੀ, "ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਡਿਊਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਬਾਂਸਲ ਡਰਾਅ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਮੋਟੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਮੋਟੇ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਟੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛੁਟਾਨੀ ਨਾਮਕ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਤੋਂ ਉਹੀ ਟਾਈਪ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ, PW3, ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਮਨ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਐਡੋਰਸਮੈਂਟ ਟਾਈਪ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਸੰਦੇਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। D1 ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਜੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਫਸਰ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼), ਸੈਟਰਲ ਫੋਰੇਨ ਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਸਾਬਕਾ. ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬੋਰ ਕਰੋ। ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ " ਅਸਲ ਵਿੱਲ ਐਕਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। PI ਨੂੰ Q1 ਤੋਂ Q.4 ਅਤੇ Q.9 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਦਸਤਖਤ ਸਾਬਕਾ. PW3/3 ਨੂੰ Q.5 ਤੋਂ Q.8 ਅਤੇ Q.10 ਨੂੰ ਅੱਖਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। RW 7/8 ਅਤੇ RW 7/9 ਨੂੰ A1 ਅਤੇ A.2 ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਅਲ ਅਤੇ ਏ.2 ਲਿਖੇ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਵਿੱਲ ਐਕਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਸਤਖਤ ਲਿਖੇ ਹਨ। PI ਅਤੇ PW 3/3 ਨੇ Q1 ਤੋਂ Q.10 ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(22) ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਫਤ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਐਕਸ. PI ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਸੀ।

(23) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਈਸੋਫੋਗਸ ਦੇ ਕੋਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕੋਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਾ. ਨਰੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਲ, RW 1, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਾ. ਨਰੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਸਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ ਦਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਦਵਾਈਆਂ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਕੋਸਰ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਪੜਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਰੀਜ਼ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਐਮਬੀਮੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਲਈ 13 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ 22 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਗਸਤ, 1983 ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜੋ PW 9/3 ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਰਡਬਲਯੂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "1 ਨੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ, ਦਿਮਾਗ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਇਸ ਆਰਡਬਲਯੂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ

ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਧਿਅਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਰਧ, ਰਸੀਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਕੇਸ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। "ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਅਰਧ ਚੇਤਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦੇਖ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਦੇਖ, ਸੁਣ ਅਤੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

(24) RWs ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੀੜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਮਸਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀ ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਸਪੋਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੰਦੇਹ ਜਾਂ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(25) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 14 ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਗਲੇ ਅਤੇ ਫੂਡ-ਪਾਈਪ ਦੇ ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਜੋ ਫਰਵਰੀ, 1983 ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਟ੍ਰੇਲਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਹਨ 317 ਆਰੀਆ (SP ਕਰਦੂਕਰ, ਸੀ ਜੇ.)

ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਅਗਸਤ, 1983 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਝੂਠ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(26) ਇੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਖੋਜ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੈਨ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੁਫਤ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਮਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੀ।

(27) ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ.ਕੁਰਦੂਕਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ.,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਆਰੀਆ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 344 ਆਫ 1991

16 ਮਾਰਚ 1994

(ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ 12 •& 226— ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ
ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ—ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਹੋਵੇ